

Ron Smits keurt...

WINGAMM IBIS

Nog voordat keurmeester Ron Smits zijn gevreesde vochtmeter in stelling heeft gebracht, weten we het al: deze camper is niet lek. Het Italiaanse Wingamm bouwt zijn campers uit één stuk polyester. Dat levert een waterdichte doos op. Maar ook een stevig prijskaartje.

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S HUIB VERHOEF

De Wingamm Ibis van Ben Voss, op de smalle basis van een VW T4, is inmiddels 25 jaar oud. De tijd is niet ongemerkt aan de wagen voorbij gegaan. Niet dat hier een haveloos voertuig de werkplaats van Smits komt binnenrijden, maar dat de wagen heeft geleefd, is hem wel aan te zien. Een enkel bijgewerkt roestplekje hier, een schrammetje daar. Campers zijn niet primair bedoeld om te poetsen, maar om mee op pad te gaan. Zo eentje dus.

Net aan vijf meter in de lengte meet deze Ibis. Een modale buscamper is beduidend langer. Hij is ook maar twee meter breed. En toch doet de wagen binnenin royaal aan. Er staat een volwaardige dinette met twee banken tegenover elkaar. De voorstoelen, van

het premiummerk Scheel, worden op de camperplaats of camping niet gebruikt. De keuken heeft meer dan gemiddeld afleg- en werkruimte en ook een toilet met douche ontbreekt niet. De truc zit in hem in het bed. Dat hangt tegen het plafond en wordt 's avonds omlaag geklapt.

PREHISTORIE

Op de weg toont de Wingamm zich een comfortabele reisgenoot. Misschien wel té comfortabel. De camper waggelt en deint als een schip op onrustige zee. En ook als je erdoorheen loopt wanneer hij stilstaat, beweegt het onderstel enthousiast mee. Zwakke schokdempertjes analyseert keurmeester Smits. Erg best zijn ze niet meer, maar ook nieuw waren ze niet geweldig. "Je zou er zwaardere exemplaren onder kunnen zetten",

DE EIGENAAR

Twee campers

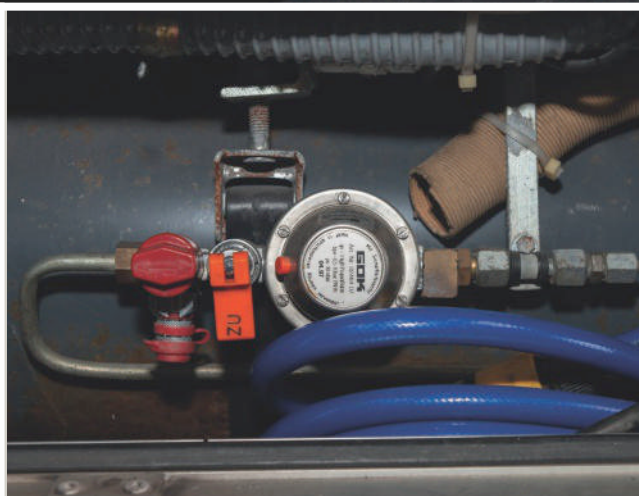
Ben Voss (68) en Paulien van der Heide (61) hebben niet één, maar twee campers. Er was altijd een busje, een VW T3 van inmiddels 35 jaar oud. Toen de Wingamm hun pad kruiste, leek het lot van dat busje bezegeld. Heel even maar. Hij mocht toch blijven. Nostalgie, stapels herinneringen en op een natuurcamping val je met zo'n oud busje minder uit de toon dan met een grote camper. Naar het buitenland mag de T3 niet meer mee. "Hij loopt 1 op 8. Op benzine", gruwet Voss.

➤ Op de brug blijkt dat de 25 jaar oude camper er nog patent bij staat.

✓ Het luchtfilter is smerig en had allang vervangen moeten worden.

➤ Dankzij het hefbed heeft de camper binnen relatief veel ruimte.

➤ De gasinstallatie heeft aandacht nodig, maar doorstaat wel de lekttest.

⬅ Veel slangen in de motorruimte zijn slecht.

✓ Het rubber van de vulaansluiting is vergaan.

⬆ Het handremmechaniek bij het achterwiel is aan één kant vast gaan zitten.

zegt hij. Maar eigenaar Voss maakt niet direct aanstalten. Hij en zijn vrouw Paulien van der Heide trekken al elf jaar met de Wingamm op en zijn het waggelen gewend.

De wagen krijgt jaarlijks zijn onderhoudsbeurten bij een officieel garagebedrijf. Ben Voss heeft er groot vertrouwen in, maar dat krijgt tijdens de keuring de ene knauw na de andere. Zo schijnt de rechterkoplamp te veel in de berm, wat Smits ter plekke verhelpt. Het brandstoffilter dateert, om met de keurmeester te spreken, uit de prehistorie en had heel lang geleden al vervangen moeten zijn. Hetgeen ook geldt voor de motorolie. De drukregelaar van het gas moet ook de steentijd nog hebben meegemaakt. “Het ding mag maximaal tien jaar oud zijn. Deze is net zo oud als de wagen zelf: 25 jaar”, doceert Smits. En bij het geopende gasluik doet hij een boekje open over de onnavolgbare regelgeving in dit land. Ook de lpg-tank mag maximaal tien jaar oud zijn, waarna hij gekeurd moet worden. “Tenzij de wagen origineel met deze gastank is geleverd. Dan mag hij net zo oud zijn als het voertuig. En dat is hier het geval. De wetgever gaat er vanuit dat een auto

na tien, vijftien jaar op de schroothoop terecht komt en vindt het niet nodig om de tank voor die tijd nog te keuren.” Dat een camper veel langer meegaat, is de wetgever kennelijk ontgaan. De garage van Voss had, aldus de keurmeester, wel moeten ontdekken dat het afdichtribertje van de vulaansluiting van de tank is vergaan en ook van een verkeerd type is. Hij monteert een nieuw exemplaar. Bij het afpersen blijkt het systeem niet te lekken.

STEVIG GESPREK

Onder de motorkap ontdekt de keurmeester nog meer missers van de garagist. Alle ondersteuning van de VW-motor wordt aangestuurd door een vacuümsysteem. Zoals de EGR-klep en de turbo. Het spul werkt nog, maar dat is meer geluk dan wijsheid. “Alle slangetjes van dit systeem zijn extreem slecht”, stelt Smits vast. “Ze zijn vrijwel volledig vergaan. Daar hoort een garage naar te kijken bij zo’n oude auto.” Nog een vermolmd slang. Van de rembrekrachtiger. “Als die slang scheurt, blijft de wagen wel remmen, maar je moet plotseling veel harder trappen. Niet fijn”, legt de keurmeester uit, die zich een

In het kort

Merk en type	Wingamm Ibis
Basisvoertuig	VW T4 turbodiesel 2,5 liter, 5 cilinder, 102 pk
Bouwjaar	1997
Kilometerstand	156.700
Rijkgewicht	2.270 kg
Gewogen gewicht	2.557 kg
Maximaal gewicht	2.800 kg
Maten (lxbxh)	500 x 200 x 270 cm
Jaar van aanschaf	2010
Aankoopbedrag	19.000 euro
Huidige waarde	19.000 euro

De huishoudaccu heeft de geest gegeven.

onparlementaire uitdrukking permitteert. "Je onderhoud is echt klote." Ben Voss kondigt een stevig gesprek met zijn garagist aan.

MOOI HARD

We zijn er nog niet. Het interieurfilter is zo oud als de weg naar Rome, het luchtfilter is smerig en had ook al lang geleden vervangen moeten worden en de airco ontbeert al jaren een servicebeurt. Controle van de remvloeistof laat het alarm afgaan. Dat spul heeft nieuw een kookpunt van 260 graden, 155 graden is de ondergrens. Waar de Ibis met 144 graden nog eens flink onder duikt. Bij langdurig remmen in de bergen kan de remvloeistof gaan koken. Weg remdruk. "Ik rem op de motor", verontschuldigt Voss zich. Waarna hij college van de keurmeester krijgt. "Misverstand. Een oude diesel remt niet op de motor. Dat doet een oude benzinemotor met carburateur wel. Daar sluit de gasklep de luchttoevoer af."

Op de brug stelt Smits vast dat de 25 jaar oude Wingamm er nog patent bij staat. Het roestspook heeft de wagen nauwelijks in de gaten gehad en de bodem is nog mooi hard. Maar ook hier

krijgt de garage een onvoldoende. Smits: "De achterremmen zijn heel lang niet meer uit elkaar geweest. Dat moet wel om te voorkomen dat ze vast gaan zitten." Dat is bij het handremmechaniek linksachter al het geval. Desondanks draait het wiel nog wel.

VERKEERD TYPE

Voorts heeft de huishoudaccu, die niet meer wordt opgeladen door de dynamo, de geest gegeven. Dat klemt temeer omdat de Wingamm een compressor-koelkastje heeft, dat uitsluitend op elektriciteit werkt. Smits adviseert – "Als je nog vijf jaar of meer met je camper wilt doen" – het ding te vervangen omdat de deur niet meer sluit en de koelkast dus voortdurend stroom vreet. Ach ja, de ruitenwissers deugen ook niet. Ze zijn van een verkeerd type en trekken lelijke strepen. Ter afsluiting toch nog even de vochtmeter, want ondanks de waterdichte opbouw kunnen dakluiken door vergane kit wel gaan lekken. Maar dat is hier niet het geval. 🚐

Te-doen-lijstje

Niet mee wachten

- Huishoudaccu vervangen
- Drukregelaar vervangen
- Vacuümslangen vervangen
- Remvloeistof vervangen
- Laadsysteem repareren

Aandacht op termijn

- Ruitenwissers vervangen
- Interieurfilter vervangen
- Motorolie ververset
- Service airco
- Luchtfilter vervangen
- Brandstoffilter vervangen
- Schokdempers vervangen
- Achterremmen schoonmaken
- Mechaniek handrem losmaken
- Nieuwe koelkast installeren

DIT VINDT KEURMEESTER RON SMITS

Eindoordeel

Na 25 jaar verkeert de Wingamm Ibis in de basis nog in prima conditie. Lekken kan de wagen met zijn polyester opbouw niet en waar veel VW Transporters van deze leeftijd fors door roest zijn aangevreten, staat dit exemplaar er nog keurig bij. "Hij is voor een T4 bovengemiddeld goed", concludeert keurmeester Ron Smits. De garage waar de Ibis in onderhoud is, krijgt wel een daverende onvoldoende. "Het onderhoud is al jaren klote", tekent Smits aan. De wagen krijgt een 7,5 en Smits schat zijn waarde op 19.000 euro.

